

punktet for fremsættelse af anmodningen. Såfremt der imidlertid gøres indsigelse mod fordringen eller dokumentet, løber tidsfristen fra det tidspunkt, hvor den medlemsstat, der anmoder om bistand, fastslår, at der ikke længere kan gøres indsigelse mod fordringen eller det dokument, der hjemler ret til eksekution.

Den myndighed, der anmodes om bistand, underretter den myndighed, der anmoder om bistand, om grundene til, at anmodningen om bistand ikke kan efterkommes. Kommissionen underrettes ligeledes om det begrundede afslag.

Artikel 15

1. Spørgsmål om forældelse afgøres udelukkende ud fra de retsregler, der gælder i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig.

2. De inddrivelsesforanstaltninger, der i overensstemmelse med anmodningen om bistand træffes af den myndighed, som anmodes om bistand, og som, såfremt de var blevet truffet af den myndighed, der anmoder om bistand, ville have medført suspension eller afbrydelse af forældelsen i henhold til de retsregler, der gælder i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, anses med hensyn til denne virkning for at være truffet i sidstnævnte stat.

Artikel 16

Dokumenter og oplysninger, der meddeles den myndighed, der anmodes om bistand, med henblik på gennemførelsen af dette direktiv, må af denne kun meddeles til:

- a) den i anmodningen om bistand omhandlede person;
- b) de personer og myndigheder, der har til opgave at inddrive fordringerne, og kun i dette øjemed;
- c) de retsinstanser, for hvilke sagerne om inddrivelse af fordringer indbringes.

Artikel 17

Anmodninger om bistand og det dokument, som hjemler ret til eksekution og andre relevante dokumenter ledsages af en oversættelse til det officielle sprog eller til et af de officielle sprog i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, idet sidst-

nævnte dog har mulighed for at give afkald på en sådan oversættelse.

Artikel 18

1. Den myndighed, som anmodes om bistand, inddriver og tilbageholder endvidere alle omkostninger i forbindelse med inddrivelse af fordringen i overensstemmelse med de love og bestemmelser i den medlemsstat, hvori myndigheden befinder sig, som er gældende for tilsvarende fordringer.

2. Medlemsstaterne giver indbyrdes afkald på godtgørelse af omkostninger i forbindelse med deres gensidige bistand i medfør af dette direktiv.

3. Ved inddrivelser, der enten frembyder særlige vanskeligheder, dvs. som er forbundet med meget store omkostninger eller falder inden for rammerne af bekæmpelsen af organiseret kriminalitet, kan de myndigheder, som anmoder om og anmodes om bistand, aftale særlige godtgørelsesregler for de pågældende tilfælde.

4. Den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, forbliver dog ansvarlig over for den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, for godtgørelse af eventuelle omkostninger og tab som følge af foranstaltninger, som erklæres ubegrundede, og som er indledt for at fastslå gyldigheden af fordringen eller af det dokument, der er udstedt af den myndighed, der anmoder om bistand.

Artikel 19

Medlemsstaterne tilsender hinanden en liste over de myndigheder, der har beføjelse til at fremsætte og modtage anmodninger om bistand.

Artikel 20

1. Kommissionen bistås af et inddrivelsesudvalg, i det følgende benævnt »udvalget«, bestående af repræsentanter for medlemsstaterne og med Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.